

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jany Henčekovej PhD. v právnej veci žalobcu: **A., s. r. o.**, K., zastúpeného advokátom Mgr. J.K., K., proti žalovanému: **Š.E.I., I. T.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2471/2000/2006 zo dňa 8.11.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S 2/2007-36 zo dňa 21.3.2007, takto

rozhodol :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S 2/2007-36 zo dňa 21.3.2007 **potvrďuje**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 2471/2000/2006 zo dňa 8.11.2006, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie K.I. N. - Š.E.I. (ďalej len KI ŠEI) č. k. 259/1300/2006 zo dňa 11.9.2006 o uložení pokuty žalobcovi v sume 50.000,- Sk za nesplnenie povinnosti v zmysle § 17 ods. 3 písm. b/ zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike (ďalej len zákon).

Súd tak rozhodol po tom, čo sa stotožnil so záverom správnych orgánov, že žalobca si v 114 prípadoch neplní povinnosti udržiavať a overovať meradlá v zmysle § 17 ods. 3 písm. b/ zákona.. Vychádzal z gramatického výkladu, v zmysle ktorého slovo „zabezpečiť“ znamená „postarať sa o uskutočnenie niečoho“, z čoho usúdil, že žalobca bol povinný nielen urobiť akúsi prípravu na udržiavanie a overovanie meradiel, ale udržiavanie a overovanie meradiel aj reálne uskutočniť.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal nesprávneho právne posúdenie veci a rozsudok navrhol zmeniť a rozhodnutie žalovaného i prvostupňového správneho orgánu zrušiť.

Trval na tom, že napadnuté rozhodnutie nie je v súlade s § 35 ods. 1 písm. b/ zákona, nakoľko predmetná pokuta nie je uložená za porušenie povinnosti formulovanej v § 17 ods. 3 písm. b/ zákona ako porušenie povinnosti „zabezpečiť obstaranie, zapojenie, udržiavanie a overovanie určených meradiel na meranie pretečeného množstva teplej úžitkovej vody (ďalej len TÚV) spotrebovanej končným spotrebiteľom v súlade s osobitným predpisom“, ale za porušenie „povinnosti“ udržiavať a overovať tieto určené meradlá. Poukázal aj na zistenie uvedené v bode 3 protokolu č. 4/099/06 o výsledku kontroly, podľa ktorého „Kontrolovaný subjekt zabezpečil obstaranie, zapojenie, udržiavanie a overovanie určených meradiel...“, z čoho vyvodil, že aj samotný správny orgán jednak konštatoval splnenie povinnosti v podobe definovanej zákonom a zároveň konštatoval porušenie takej povinnosti, akú zákon neukladá. Podľa jeho názoru formuláciu „zabezpečiť udržiavanie a overovanie“ nemožno stotožňovať s formuláciou „udržiavať a overovať“.

Okrem toho tvrdil, že sa o uskutočnenie udržiavania a overovania meradiel postaral, ale jeho starostlivosť smerujúca k overeniu a udržiavaniu meradiel bola zmarená konaním jednotlivých vlastníkov bytov, preto by nemal byť zmysle platného zákona sankcionovaný zo strany správnych orgánov.

Poukázal tiež na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 31.10.2001 č. II. ÚS 58/2001, podľa ktorého štátne orgány nie sú oprávnené konať, ak ich na to nespĺnomocní zákon a ak konajú, sú povinné konať iba spôsobom, ktorý ustanovil zákon.

Žalovaný správny orgán vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Trval na tom, že napadnuté rozhodnutie je v súlade s § 35 ods. 1 písm. b/ zákona a poukázal na to, že v protokole č. 4/009/06 z 23.5.2006 v bode 3 sa okrem iného uvádza aj to, že „uvedené meradlá neboli vymenené“. To znamená, že odberateľ, ktorý rozpočítava teplo konečným spotrebiteľom zabezpečil obstaranie a zapojenie určených meradiel, tak je nelogické, aby správny orgán uviedol, že i táto povinnosť vyplývajúca z ustanovenie § 17 ods. 3 písm. b/ zákona nebola kontrolovaným subjektom splnená. Tvrdil, že konštatovanie žalobcu je vytrhnuté z kontextu bodu 3 protokolu a nepredstavuje skutočnosti zistené kontrolou. Na objasnenie uviedol, že v bode 3 protokolu sú uvedené skutočnosti, ktoré zistil pri plnení ustanovenia § 17 ods. 3 písm. b/ zákona, ako postupuje kontrolovaný subjekt pri udržiavaní a overovaní určených meradiel.

Zdôraznil, že žalobca nepochybnil ani nevyvrátil počet určených meradiel – 114, ktoré nevyhovujú platným predpisom, dôkazom čoho je podpísanie protokolu č. 4/099/06 konateľkou spoločnosti (kde je uvedený nedostatok spolu s uloženými opatreniami na ich odstránenie) ako aj opatrenia prijaté spoločnosťou z 31.5.2006 a je teda logické, že ide o zabezpečenie udržiavania a overovania určených meradiel tak, ako je to uvedené v bode 2 opatrení na odstránenie závad z 31.5.2006 zaslaných kontrolovaným subjektom v zmysle protokolu, v ktorom uviedol,

že dodávateľským spôsobom objednal výmenu všetkých meračov, u ktorých uplynula platnosť overenia. Žalovaný upresnil, že zo strany kontrolovaného subjektu ide o povinnosť zabezpečiť udržiavanie a overovanie určených meradiel a nie o výkon tejto činnosti kontrolovaným subjektom; to znamená, že objednanie úkonu nie je splnenie povinnosti podľa § 17 ods. 3 písm. b/ zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Zo spisu prvostupňového súdu ako aj z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že dňa 25.4.2006 vykonali u žalobcu inšpektori KI ŠEI kontrolu dodržiavania vybraných ustanovení zákona. Podľa protokolu č. 4/099/06 o výsledku kontroly z 23.5.2006 bolo zistené, že žalobca si v 114 prípadoch neplní povinnosť v zmysle § 17 ods. 3 písm. b/ zákona – udržiavať a overovať meradlá a tiež nemal v roku 2005 podpísanú zmluvu o dodávke a odbere tepla, čím porušil § 19 ods. 1 zákona. Inšpektor KI ŠEI žalobcovi uložil v súlade s § 65 ods. 11 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 656/2004 Z. z.) povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených závad a nedostatkov a ich príčin a preložiť ich orgánu kontroly do 31.5.2006 ako aj predložiť orgánu kontroly správu o splnení prijatých opatrení na odstránenie zistených závad a nedostatkov a ich príčin do 31.8.2006. Protokol za žalobcu podpísali konateľka a riaditeľka spoločnosti.

Listom zn. 269/06 z 31.5.2006 zaslal žalobca KI ŠEI opatrenia na odstránenie zistených závad, v ktorých zdôvodnil nespĺnenie povinnosti v zmysle § 19 ods. 1 zákona a k povinnosti vyplývajúcej z § 17 ods. 3 písm. b/ zákona uviedol, že venuje sústavnú pozornosť obstaraniu, zapojeniu, udržiavaniu a overovaniu určených meradiel a výmenu vodomerov zabezpečuje dodávateľsky. Tvrdil, že jeho certifikovaní partneri sa v prípade neprístupných bytov opätovne viackrát pokúšajú dostať do bytov a z celkového počtu 4711 ks určených meradiel ešte 114 ks nevyhovuje platným predpisom; v týchto prípadoch bude konečným spotrebiteľom rozoslaná do konca mája 2006 žiadosť o sprístupnenie bytov pod hrozbou vyrubenia pokuty. Konštatoval, že mnohé byty sú dlhoročne neobývané a je predpoklad, že 100% úspešnosť pri výmene nemožno dosiahnuť.

Na oznámenie o začatí správneho konania č. 144/1300/2006 z 5.6.2006 o uloženie pokuty podľa § 35 zákona za nespĺnenie povinnosti podľa § 17 ods. 3 písm. b/ zákona reagoval listom zn. 289/06 z 13.6.2006, v ktorom označil dôkazy svedčiace o splnení povinnosti podľa zákona. Uviedol, že všetkým 114 konečným spotrebiteľom boli zaslané výzvy pod hrozbou uloženia pokuty od žalovaného, aby sa u spoločnosti prihlásili za účelom výmeny vodomerov, no do 13.6.2006 sa prihlásili len 24. Poukázal na zmluvu o výkone správy, podľa ktorej sú vlastníci bytov povinní umožniť prístup do bytu za účelom opravy, zistenia spotreby vody, tepla a pod. a na § 17 ods. 5 písm. a/ a b/ zákona, pričom len inšpekcia môže uložiť pokutu za porušenie § 17 ods. 5 zákona.

KI ŠEI rozhodnutím č. j. 155/1300/2006 z 27.6.2006 uložil žalobcovi pokutu vo výške 75.000,- Sk v zmysle § 65 ods. 8 písm. d/ zákona č. 656/2004 Z. z. a § 35 ods. 1 písm. b/ zákona, ktoré rozhodnutie na odvolanie žalobcu žalovaný

rozhodnutím č. j. 1704/2000/2006 z 14.8.2006 zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prejedanie a rozhodnutie.

Následne KI ŠEI dňa 18.8.2006 vydal ďalšie oznámenie o začatí správneho konania a rozhodnutím č. j. 259/1300/2006 zo dňa 11.9.2006 uložil žalobcovi pokutu v sume 50.000,- Sk v zmysle § 65 ods. 8 písm. d/ zákona č. 656/2004 Z. z. a § 35 ods. 1 písm. b/ zákona za porušenie povinnosti kontrolovaného subjektu, ktorý ako odberateľ, ktorý rozpočítava teplo konečným spotrebiteľom, v 114 prípadoch si neplní povinnosť v zmysle § 17 ods. 3 písm. b/ zákona – udržiavať a overovať určené meradlá na meranie pretečeného množstva TÚV spotrebovanej konečným spotrebiteľom v súlade s osobitnými predpismi.

Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že žalobca neprijal žiadne konkrétne úlohy, kedy v konkrétnom dome bude splnená povinnosť podľa § 17 ods. 3 písm. b/ zákona – zabezpečiť obstaranie, zapojenie, udržiavanie a overovanie určených meradiel a v prípade nesprístupnenia bytov do určeného termínu stanoviť konkrétnu úlohu, ktorou by sa sprístupnenie bytov zabezpečilo (napr. § 14 ods. 1 až 4 zákona č. 182/1993 Zb.).

Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil a v odôvodnení okrem iného poukázal tiež na ustanovenia § 8 písm. a/ a § 11 ods. 3 zákona č. 182/1993 Zb., v zmysle ktorých má vlastník bytu povinnosť umožniť na požiadanie oprávnenej osobe vstup do bytu za účelom montáže a údržby zariadení na meranie spotreby a v prípade, že si túto povinnosť vlastník neplní, má žalobca možnosť obrátiť sa na súd.

V konaní nebolo sporné a žalobca to ani nespochybnil, že v kontrolovanom období v 114 prípadoch určené meradlá nevyhovovali platným predpisom, keďže uplynula doba platnosti ich overenia. Úlohou odvolacieho súdu bolo posúdiť, či krajský súd nepochybil, keď postup žalovaného, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 50.000,- Sk za neplnenie povinnosti zabezpečiť udržiavanie a overovanie určených meradiel na meranie pretečeného množstva TÚV spotrebovanej konečným spotrebiteľom vyplývajúcej z § 17 ods. 3 písm. b/ zákona považoval za súladný so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom v správnom konaní vykonaného dokazovania a po preskúmaní napadnutých rozhodnutí správnych orgánov ako aj súdu prvého stupňa, sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi, ku ktorým dospeli správne orgány ako aj súd prvého stupňa a keďže žalobca v odvolaní neuviedol žiadne ďalšie dôkazy alebo skutočnosti, s ktorými by sa žalovaný nevysporiadal a ktoré by nasvedčovali inému záveru, ako bol ustálený, dospel k záveru, že krajský súd nepochybil, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol

Podľa § 17 ods. 3 písm. b/ zákona dodávateľ, ktorý dodáva teplo na vykurovanie a súčasne aj na prípravu teplej úžitkovej vody a ktorý rozpočítava množstvo tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody konečnému spotrebiteľovi, alebo **odberateľ**, ktorý rozpočítava množstvo tepla dodaného na vykurovanie a súčasne rozpočítava aj množstvo tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody konečnému spotrebiteľovi, **je povinný zabezpečiť obstaranie, zapojenie, udržiavanie a overovanie určených meradiel na meranie**

pretečeného množstva teplej úžitkovej vody spotrebovanej konečným spotrebiteľom v súlade s osobitným predpisom.

Podľa § 35 ods. 1 písm. b/ zákona **inšpekcia uloží pokutu od 50 000 Sk do 500 000 Sk za porušenie povinností vyplývajúcich z § 10 ods. 2, § 12 ods. 6, § 15 ods. 1 a 2, § 17 ods. 1, 2 a 3, § 18 ods. 1, 2 a 3, § 19 ods. 2 a 3, § 21, § 24 ods. 3, § 25 ods. 2 a ods. 3 písm. a), § 26 ods. 3, § 33 ods. 4 a 5 a § 36 ods. 7 a 9.**

Vychádzajúc z účelu zákona, ktorým je okrem iného úprava podmienok podnikania v tepelnej energetike a úprava práv a povinností účastníkov na trhu s teplom, využitím gramatického a logického výkladu ustanovenia § 17 ods. 3 písm. b/ zákona ukladajúceho povinnosť zabezpečiť obstaranie, zapojenie, udržiavanie a overovanie určených meradiel na meranie pretečeného množstva teplej úžitkovej vody spotrebovanej konečným spotrebiteľom v súlade s osobitným predpisom, možno dôvodne dospieť k záveru, že povinnosťou žalobcu ako **odberateľa**, ktorý rozpočítava množstvo tepla dodaného na vykurovanie a súčasne rozpočítava aj množstvo tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody konečnému spotrebiteľovi, bolo vykonať všetky potrebné a nevyhnutné úkony k tomu, aby sa udržiavanie a overovanie meracích zariadení nielen vykonávalo ale napokon aj skutočne zrealizovalo. Zo zákona nevyplýva, že túto činnosť musia príslušné subjekty vykonávať osobne, ale môžu tak urobiť dodávateľským spôsobom prostredníctvom ďalších subjektov – certifikovaných partnerov; v konečnom dôsledku však v zmysle citovaného ustanovenia zodpovedá za jej zrealizovanie (alebo nezrealizovanie) zodpovedá tento subjekt – odberateľ.

Nesplnenie uvedenej povinnosti (v 114 prípadoch) konštruovanej na princípe objektívnej zodpovednosti, malo dôvodne za následok uloženie sankcie ustanovenej v zákone v § 35 ods. 1 písm. b/, preto neobstojí námietka žalobcu vytykajúca rozpor s čl. 2 ods. 2 zákona č. 460/1992 Zb. – Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Rovnako sa odvolací súd nestotožnil s námietkou, že pokuta bola uložená za nesplnenie povinnosti „udržiavať a overovať“ určené meradlá, kým zákon vyžaduje povinnosť „zabezpečiť udržiavanie a overovanie.....“, pretože zo samotného výroku rozhodnutia z 11.9.2006 uvádzajúceho konkrétne ustanovenie § 17 ods. 3 písm. b/ ako aj odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva a zdôraznil to aj žalovaný, že v danom prípade išlo o porušenie povinnosti „zabezpečiť“ udržiavanie a overovanie určených meradiel a teda sa nevyžadoval výkon tejto činnosti (udržiavanie a overovanie) samotným kontrolovaným subjektom.

Z uvedených dôvodov nepovažoval odvolací súd dôvody žalobcu uvedené v odvolaní za spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu a preto ho podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

Pretože žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný súd mu právo na náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP nepriznal.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 29. apríla 2008

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia :
Ľubica Kavivanovová